

galindzki kurhan usypany na przesmyku rzeki Dajny, łączącej jezioro Juno i jezioro Kiersztanowskie (Ryc. 9). Wokół kurhanu właściciel gospodarstwa

Ryc. 12. Dymówka na hotelowej lampie. Fot. M. Olszowska.

zgromadził zabytkowy sprzęt do prac polowych, a na wodnym oczku za kurhanem można podziwiać ozdobne kaczki – biegusy indyjskie i kolorową karolinę pochodzącą z Ameryki Północnej (Ryc. 10).

Latem w ostatnie wakacje wybrałam się do Galindii nad jeziorem Beldany. To nietypowy prywatny ośrodek wypoczynkowy nazywany też Mazurskim Edenem. Do Galindii prowadzą ozdobione drewnianymi

rzeźbami dwa wejścia, jedno od strony lądu, drugie od jeziora (Ryc. 11). Znakiem rozpoznawczym Galindii są drzewa zwrócone korzeniami do góry.

Ryc. 13. Ceremonia pogrzebowa w Galindii. Fot. M. Olszowska.

W abażurach lamp przy recepcji mają swoje gniazda jaskółki dymówki (Ryc. 12). Ośrodek jest ozdobiony drewnianymi i kamiennymi rzeźbami, nawiązującymi do wierzeń i zwyczajów Galindów (Ryc. 13). Rzeźby wykonują artyści w czasie organizowanych tu plenerów. Kilka razy w roku odtwarzane są rytualne obrzędy Galindów. Goście są współuczestnikami inscenizacji.

LAUREACI MEDALU IM. MARII MARKOWICZ-ŁOHINOWICZ ZA PRACE OPUBLIKOWANE W LATACH 2011–2013

Medale im. Marii Markowicz-Łohinowicz przyznawane są przez Polskie Towarzystwo Przyrodników

im. Kopernika autorom i redaktorom najlepszych publikacji naukowych z zakresu speleologii oraz badań krasu. Wyróżnienie to upamiętnia Marię Markowicz-Łohinowicz (1933–1974), specjalistkę w zakresie chemii oraz geologii, która prowadziła w latach sześćdziesiątych i siedemdziesiątych ubiegłego wieku nowatorskie, wieloaspektowe badania mechanizmu procesów krasowych. Po nagłej, przedwczesnej śmierci Marii, jej matka, Helena Markowicz, ufundowała nagrodę pieniężną jej imienia. Nagrodę tę, wraz odlanym w brązie medalem przyznawano w okresach trzyletnich, w latach 1977–1995, jednak inflacja na przełomie lat osiemdziesiątych i dziewięćdziesiątych ubiegłego wieku oraz działania finansowe na koncie Towarzystwa spowodowały dewaluację kwoty przeznaczonej na Nagrody. Dlatego na początku XXI wieku zrodził się pomysł powrotu do tradycji tego wyróżnienia w formie Medalu. Po kilkunastoletniej przerwie wyróżnienia te, już jako Medale im. Marii Markowicz-Łohinowicz przyznano

w 2008 r. za wszystkie trzyletnie okresy od 1996 r. do 2007 r., a następnie w 2011 r. – za lata 2008–2010 (patrz *Wszechświat*, t. 109, nr. 10–12, ss. 331–332 oraz *Wszechświat*, t. 112, nr. 10–12, s. 328).

W związku z końcem sześciolletniej kadencji Komisji Medalu (powołanej w 2008 r.), która – zgodnie z Regulaminem Medalu – przedstawia Zarządowi Głównemu PTP im. Kopernika kandydatów do Medalu, na początku 2014 r., na wniosek Zarządu Sekcji Speleologicznej PTP im. Kopernika, Zarząd Główny Towarzystwa powołał Komisję w nowym składzie. W jej skład weszli: A. Nadachowski (przewodniczący), J. Motyka (zastępca przewodniczącego), J. Urban (sekretarz) oraz E. Dumnicka, M. Gradziński, S. Knutelski i A. Tyc (członkowie). Komisja Medalu podczas posiedzenia w dniu 4 czerwca 2014 r. przedyskutowała kandydatury i podjęła uchwały dotyczące przyznania Medalu za publikacje wydane w latach 2011–2013, które zostały następnie zaakceptowane przez Zarząd Główny PTP im. Kopernika.

Zgodnie z tymi uchwałami, Medal im. M. Markowicz-Łohinowicz I stopnia otrzymali Helena Herman i Jacek Pawlak za autorstwo publikacji „MOD-AGE: An age-depth model construction algorithm”. *Quaternary Geochronology*, 12 (2012): 1–10. Jest to publikacja metodyczna o bardzo dużym poziomie ogólności i uniwersalnym znaczeniu. Prezentuje opracowane przez Autorów nowe narzędzie do analizy wyników datowań nacieków jaskiniowych, które będzie wykorzystywane w różnorodnych dalszych badaniach naukowych.

Wyróżnieni tym samym Medalem I stopnia zostali również Mikołaj Urbanowski, Wioletta Nowaczewska

oraz Paweł Dąbrowski za współautorstwo publikacji „The tooth of a Neanderthal child from Stajnia Cave, Poland”. *Journal of Human Evolution*, 64 (2013): 225–231 oraz publikacji „The Neanderthal lower molar from Stajnia Cave, Poland”. *HOMO – Journal of Comparative Human Biology*, 64: 89–103. Obie te publikacje prezentują pierwsze w Polsce odkrycie szczątków człowieka neandertalskiego datowanych na środkową część ostatniego zlodowacenia (początek MIS 3) w dobrze udokumentowanym kontekście archeologicznym.

Natomiast Medal im. M. Markowicz-Łohinowicz III stopnia został przyznany Jerzemu Zygmuntowi za autorstwo książki „Jaskinie okolic Olsztyna” Wyd. ZH-U Kontur w Bukowni, Częstochowa, ss. 327. Książka ta jest perfekcyjnie przygotowaną pod względem edytorskim monografią jaskiń jednego z obszarów jaskiniowych Polski i zawiera systematycznie oraz niezwykle starannie wykonaną dokumentację terenową. Tradycją bowiem Medalu jest przyznawanie go nie tylko za publikacje ściśle naukowe, ale również wzorcowo wykonane monografie inwentaryzujące i dokumentujące jaskinie, które stają się podstawą do dalszych prac naukowych.

Medale zostały wręczone odznaczonym przez Przewodniczącego Komisji Medalu, Adama Nadachowskiego, w dniu 17 października 2014 r. podczas sesji naukowej 48. Sympozjum Speleologicznego w Kletnie w Sudetach. Wszystkim odznaczonym serdecznie gratulujemy otrzymanego wyróżnienia.

Adam Nadachowski –

Przewodniczący Komisji Medalu

Jan Urban – Sekretarz Komisji Medalu

Ruud de Lang: *The Snakes of the Lesser Sunda Islands (Nusa Tenggara), Indonesia. A Field Guide to the Terrestrial and Semi-aquatic Snakes with Identification Key*. Edition Chimaira, Frankfurt am Main, 2011, ISBN 978-3-89973-480-5, ss. 359, cena € 49,80.

Małe Wyspy Sundajskie (Nusa Tenggara) to grupa 20 wysp o powierzchni od 20 do 15 300 km² usytuowanych na wschód od Jawy po rejon australo-papuaski, znacznie różniących się od reszty Indonezji. Klimat na nich jest przede wszystkim suchszy i bardziej sezonowy, co wpływa na odmienną faunę i florę. Cały rejon jest uboższy i bardziej tradycyjny w porównaniu z innymi wyspami indonezyjskimi i zasiedla go jedynie 4% ludności Indonezji. Wyspa Timor natomiast podzielona jest na dwie części – wschodnia tworzy osobne państwo, które wraz

z eksklawą Oecusse w zachodniej części uzyskało pełną niepodległość w 2002 r., zaś pozostała część

